

KALENDARZ

Dziś św. Nawiedzenie N. M. P.
D. 3 „ Heljodora i Anatoljusza B.
„ 4 „ Józefa Kalasantego W.
„ 5 „ Filomeny P.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za pierwsze 6 wierszy kop. 25,
za każdy następny wiersz po k. 3.

KALISZANIN,

TERMOMETR

Ciepła	rano	w poł.
Wczoraj	15	25
Dziś	16	24

WYSOKOŚĆ BAROMETRU.

Wczor. 764 mm. Odmiana.
Dziś 762 „ Barom. opada.

GAZETA MIASTA KALISZA I JEGO OKOLIC.

Piątek dnia 2 lipca 1875 roku.

Kaliszanin wychodzi dwa razy w tygodniu, t. j. we Wtorki i Piątki w południe. — **Cena Kaliszana:** kwartalnie: rs. 1 kop. 20, za przesyłkę pocztą kop. 40; miesięcznie kop. 40, za odosłanie po kop. 5 miesięcznie; numer pojedynczy kop. 6. — **Prenumeratę przyjmują:** w Kaliszu: główny kantor w drukarni wydawcy W. Hindemitha, i miejscowe księgarnie; w Warszawie p. Stanisław Winiarski utrzymujący skład papieru na Nowym Świecie № 62. — Artykuły nadsyłane zwracaniem nie będą. Od osób, niezostających w ciągłym stosunku z Redakcją, umieszczają się tylko po porozumieniu, za opłatą od umowy.

Wiadomości miejscowe i okoliczne.

W żeńskim Gimnazjum Kaliskim rok szkolny 1874/5, zakończył się jak zwykle aktem uroczystym, w d. 16 (28) z. m. o god. 12 w południe, w obec licznie zgromadzonej Publiczności i Reprezentantów Władz miejscowych, a mianowicie: J.W. Wice-Gubernatora, Naczelnika Dyrekcji Naukowej, Prezydenta m., i Policmejstra.

Po odśpiewaniu modlitwy, Zawiadujący Gimnazjum J. I. Meysner odczytał sprawozdanie z całorocznej działalności zakładu, poczem Sekretarz Rady Pedagogicznej I. M. Piasecki zdawszy sprawę z czynności tejże Rady, miał następnie odczytać „o postępie nauk.” Przerwy pomiędzy temi sprawozdaniami i odczytem, wypełniał śpiew uczennic. Powszechną też zwracały uwagę publiczności roboty ręczne uczennic klasy V-ej, tak pod względem swej praktyczności, jako też dokładności wykończenia. Krawiecczyzna, szycie bielizny i t. p. rzeczy, których znajomość tak niezbędnie potrzebna każdej kobiecie, okazały tam swój pełny rozwój. W ogóle klasa V celowała w tym roku pod każdym względem, o czem świadczą 4 nagrody udzielone uczennicom tejże klasy.

Po odczytaniu promocji i rozdaniu nagród i listów pochwalnych celującym w pilności uczeniu, oraz doręczeniu patentów tym, które ukończyły całkowity kurs nauk, uroczystość zakończyła się odśpiewaniem hymnu „Boże Cesarza chroń.”

Promocje otrzymały: Z klasy I do II: 1) Bańdowicz Heroida z nagrodą, 2) Wartska Hana, 3) Wiśniewska Emilja, 4) Wojniłowicz Antonina, 5) Hammer Mariem, 6) Herman Salomea, 7) Heiman Emilja, 8) Grün Pessa, 9) Działoszyńska Hendol, 10) Kaptan Rozalja, 11) Kęczkowska Marja, 12) Lefeb Marja, 13) Łopacińska Wacława, 14) Mroczek Jadwiga z nagrodą, 15) Muśkiewicz Marja z nagrodą, 16) Orzeł Janina, 17) Pietraczuk Helena, 18) Tencer Jetta, 19) Szustow Eudonia, 20) Szustow Marja, 21) Jakowlew Marja.

Z klasy II do III: 1) Wartska Helena, 2) Hebre Stanisława, 3) Grünbaum Ernestyna, 4) Gross Zofja, 5) Jelonkiewicz Leontyna, 6) Lilbersztein Euta, 7) Kalicka Marja, 8) Kaliska Salomea, 9) Kopf Judesa, 10) Majewska Ludomita, 11) Michel Amalja, 12) Neiken Franciszka, 13) Porembińska Janina, 14) Poturalska Walerja, 15) Rybnikow Eugenja z nagrodą, 16) Rybnikow Helena z nagrodą, 17) Saks Helena, 18) Senkowska Wanda, 19) Strzałkowska Antonina z nagrodą, 20) Fuchs Salomea, 21) Czamańska Rejze.

Z klasy III do IV: 1) Arnold Aniela z nagrodą, 2) Beber Ludwika, 3) Garbalska Józefa z nagrodą, 4) Herc Józefa z nagrodą, 5) Grybska Stanisława, 6) Duszyńska Nimfa, 7) Zielińska Antonina, 8) Kwiecińska Jadwiga, 9) Lefeb Julia, 10) Piestrzyńska Emilja, 11) Rozenhal Szyfra, 12) Charzyńska Kazimiera, 13) Chomętowska Antonina.

Z klasy IV do V: 1) Bucholtz (Melanja), 2) Wątkach Hinda, 3) Gwiaździska Józefa, 4) Holtz Krassa, 5) Gross Anna, 6) Daum Michla z nagrodą, 7) Kaliska Pessa, 8) Krzykowska Michalina, 9) Lalina Lubow, 10) Landau Frejdl, 11) Miłowska Marja z nagrodą, 12) Podczaska Wanda, 13) Strykowska Helena, 14) Ternawska Eugenja, 15) Tyc Helena, 16) Fulde Otylja, 17) Żalobińska Barbara.

Z klasy V do VI: 1) Wiciejewska Wincentyna z nagrodą, 2) Gustowska Filipina z nagrodą, 3) Olejnikow Nadzieja z nagrodą, 4) Stecka Lucyna z nagrodą, 5) Strzałkowska Klementyna.

Z klasy VI otrzymały patenty: 1) Węgierska Marja, 2) Duszyńska Klara-Eufemja, 3) Silberstein Cyrcel, 4) Kozłowska Marja, 5) Muśkiewicz Bronisława, 6) Pigie Elżbieta (złoty medal).

Wzmiankowanych w zeszłym Nrze tylko liście, a ta jest następująca:

Z klasy przygotowawczej z oddziału niższego do wyższego: Biatecki Stanisław, Jańkowski Mieczysław, Kowalewski Tadeusz, Leszczyński Bolesław, Maliński Antoni, Rosen Stanisław, Rosicki Bolesław, Tisserant Ludwik Napoleon.

Do klasy I: Bętkowski Władysław, Chrzanowski Józef, Fornallaz Władysław, Grzymski Dyonizy, Jabtkowski Feliks, Kochanowski Roman, Korycki Karol, Kozuchowski Ignacy, Kreczmer Roman, Przybylski Paweł, Rzączyński Kazimierz, Walencki Wacław, Wyganowski Stanisław, Załuski Erazm. Warunkowo: Pacer Fryderyk, Waretta Kludjusz.

Z klasy I do II: Chmieliński Jan, Drecki Leon, Fenner Bertold, Hoffman Stanisław, Jabtkowski Stefan, Kamiński Roman, Kasprzak Paweł, Lutomski Bolesław, Poznański Jakób, Rowecki Stefan, Szoltz Teodor, Wilczyński Józef, Zieliński Tadeusz. Warunkowo: Bromski Ignacy, Chrzanowski Kazimierz, Franke Adolf, Heins Kazimierz, Jackowski Roman, Iwanowski Jan, Krajewski Antoni, Kryszek Michał, Muśkiewicz Józef, Porębiński Stanisław, Radzyński Mieczysław, Sokołowski Mieczysław.

Z klasy II do III: Chrzanowski Zygmunt, Jabtkowski Józef, Jaśkiewicz Władysław, Kowalski Ignacy, Krzeński Witold, Osterloff Edmund, Pietraszewski Klemens, Szoltz Emil. Warunkowo: Kamiński Konstanty, Landau Wilhelm, Pieszczyński Stanisław, Pietraczuk Teodor, Pławski Wiktor, Pszeniewski Roman, Rozpędowski Paweł, Wilkanowicz Tomasz (ten ostatni z przyczyny długiej słabości).

Z klasy III do IV: Jankowski Józef, Kiedrzyński Henryk, Kobyliński Kacper, Petrykowski Antoni, Szretter Joachim. Warunkowo: Chmieliński Antoni, Kołudzki Zygmunt, Wierzbicki Florjan.

Następujący uczniowie promowani zostali ze Szkoły Preparawczej przy Gimnazjum Męzkim w Kaliszu:

Weintraub Józef, Wylazłowski Józef, Biernacki Władysław, Tyc Franciszek, Kurnatowski Jan, Sokołow Tichon, Siergiejew Mikołaj, Wolicki Kazimierz, Bette Marcelli, Cybulski Stanisław, Brudnicki Kazimierz, Nowosielski Stanisław, Kwieciński Józef, Sachs Jan, Przechadzki Ignacy, Wiciejewski Leonard, Krul Samuel, Skoczyński Hipolit, Dragowski Feliks, Kubiak Franciszek, Kowalewski Władysław, Beber Rudolf, Solis Dymitr, Gołębiowski Zygmunt, Glas Teodor, Ekert Mordka.

W dniu 17 (29) b. m. odbył się akt uroczysty roku szkolnego w miejscowej szkole handlowej.

Z oddziału wyższego otrzymali patenty z całkowitego kursu nauk następujący uczniowie:

1) Bette Maurycy z księgarni J. Mittwocha; 2) Wojno Adam z handlu p. L. Mikulskiego; 3) Harnysz Wojciech z handlu p. F. Harnysza; 4) Silberstein Henryk z handlu p. M. Landau; 5) Krzanowski Antoni z fabryki p. L. Przyrembla; 6) Siudek Michał z handlu p. J. Piotrowskiego.

Z oddziału zaś I-go otrzymali promocje do oddziału II-go:

1) Bette Samuel z handlu p. Rozenhala; 2) Ditrich Edward z handlu p. E. Fuldego; 3) Dragowski Edmund z księgarni A. Hurtiga; 4) Ko-

liński Walenty z drukarni p. W. Hindemitha; 5) Modrzewski Adam z fabryki p. L. Przyrembla; 6) Markowski Józef z handlu Kleina; 7) Petras Franciszek z handlu p. L. Mikulskiego; 8) Rychlewski Antoni z handlu pana Romana; 9) Sadowski Teodor z handlu p. Mikulskiego; 10) Szulc Juljusz z zakładu p. Gutricha.

Nadto na posiedzeniu rady nauczycielskiej, za wzorowe sprawowanie i celujący postęp w naukach, przyznano nagrody w książkach następującym uczniom:

Z oddziału II-go: Silbersteinowi Henrykowi i Siudkowi Michałowi.

Z oddziału I-go: Kolińskiemu Walentemu i Sadowskiemu Teodorowi.

Wykład w roku przyszłym rozpocznie się dnia 8 (20) sierpnia. Zapisy uczniów przyjmuje Starszy Zgromadzenia Kupców, p. D. Szymanowski. Egzamina wstępne odbędą się przed rozpoczęciem wykładów w pierwszą niedzielę.

Na pensji prywatnej żeńskiej u Podpisanej, w dniu 30 czerwca r. b., po odbytych egzaminach i popisie, otrzymały nagrody następujące uczennice:

Gabrjella Puchalska z oddziału II i Wincencja Weiss z oddziału wstępnego.

Pochwały: Walerja Puchalska z oddziału wyższego, Stefanja Stpiczyńska z oddziału II, Salomea Landau z oddziału I, Tomasz Than z wstępnego.

Promocje: z wstępnego do I, Wincencja Weiss, Paulina Suchorzewska, Stanisław Weingott, Tomasz Than, Kazimiera Wojniłowicz, Eugenjusz Dragowski.

Z I do II: Salomea Landau, Anna Weingott, Stanisława Terlecka, Bronisława Wojcicka.

Z II do III: Gabrjella Puchalska, Bronisława Kohn, Stefanja Stpiczyńska, Marja Suchorzewska, Marja Gross, Zofja Kętrzyńska.

Kurs nauk rozpocznie się w dniu 1 sierpnia.

Przytem mam honor zawiadomić W.W. Rodziców i Opiekunów, że od 8 lipca mieszkać będą w domu W-go Blocha róg ulicy Łazińskiej i Sukienniczej na dole.

Wiciejewska.

Drugi koncert p. Teodozji Friderici-Jakowickiej odbył się przy natłoczonej sali i nie zwrotnikowem już, bo to mało, ale piekielnem gorącu, któremu nie tylko wentylatory, ale nawet dość ryzykownie pootwierane narozcież okna nie zapobiegły. Przyjęcie artystki było równie świetne, a może jeszcze świetniejsze, niż za pierwszym razem. Oprócz p. Laudowicza, uczestniczyła w koncercie znana z mistrzowskiej gry swojej na fortepianie pani Schm.; amatorkę huczniemi też obsypano oklaskami.

Nazajutrz po koncercie pani J. opuściła Kalisz, przyrzekłszy wszakże delegowanym do niej od zarządu budowy kościoła Ś-go Józefa, iż przyjedzie umyślnie dla dania jeszcze jednego koncertu na fundusz tejże budowy, jak tylko o wyznaczonym w tym celu dniu i o rozprzedaży biletów zawiadomiona zostanie.

Jeżeli pogoda dopisze, to loterja fantowa odbędzie się w niedzielę w parku. Zarząd Zakładów Dobroczynnych, na których korzyść zabawa ta, jak zazwyczaj, odbędzie się, ma zaszczyt prosić wszystkie te Osoby, które przy zbieraniu fantów przypadkowo pominiętemi być mogły, ażeby fanty, jakie na cel rzeczony przeznaczyły, zechciały nadsyłać do cukierni parkowej p. Schmidta, gdzie znajdować się będzie członek delegowany do ich odbioru.

Niejednokrotnie mówiono i pisano o wolnej jeździe po ulicach miasta, tymczasem woźnice pozwalają sobie łamać przepisy, i nawet w miejscach, gdzie wiele ludu zgromadzonego, szybkim

przebiegają krokiem. Coś podobnego miało miejsce we wtorek przed kościołem Kanoników, po skończeniu nabożeństwa. Bryczka właściwym, bo powolnym krokiem, jechała stroną prawą ku miastu, a karetą za nią pędem, tuż przed kościołem wpadając na ludzi mijając przyzwoitego demokrate. Trudno było pośpieszyć z usunięciem się i jeden staruszek został silnie przez konie uderzonym i powalonym na ziemię. Woźnica, jak zwykle, zaciął konie i popędził szybko w dalszą drogę.

Wschodnia skarpa drogi wiodącej do uczęszczanego liczenie Rypinka, jest mocno uszkodzona, tak, że szpary sięgają chodników i mogą się stać, szczególnie wieczorną porą, przyczyną smutnych następstw. Mianowicie też dół, a raczej dziura tuż przy moście na północno-wschodnim rogu, potrzebuje natychmiastowej reparacji, bo nawet grozi przypadkiem i dla jadących, którym trudniej dopatrzeć grożącego niebezpieczeństwa.

W zeszły wtorek w kościele Ś-go Mikołaja podczas kazania, jakieś ponure głośnie rozlegające się koło kaplicy, były przeszkodą pobożnym słuchaczom. Okazało się, że głośnie te przesyłane były rurą żelazną od zewnątrz kościoła przez swawolnych chłopców. Na teraz poprzestano na zawiadomieniu rodziców, aby takowi stosowną nauką, odwiedli dzieci swe od tak nieprzyzwoitej igraszki.

Jaka to szkoda, że *pessymiści* rzadziej się myślą od *optymistów*. Ci pierwsi albowiem, dowiedziawszy się o udzielonym p. Orzechowskiemu przez Zarząd Sali Koncertowej urlopie, zawczasu powiedzieli, iż go już więcej w Kaliszu oczy ludzkie nie ujrzą; optymiści, zapewniając, iż stawi się punktualnie na dzień 23 z. m., i zaległe koncerty odegra, a nadto, jako piśmiennym kontraktem do połowy października zobowiązany, takowy co do litery wypełni, prosili Redakcję, aby w tym duchu uspokoiła pp. przedpłacicieli. Dziś już mamy 2 lipca, pana Orzechowskiego, jak nie widać, tak nie widać; pessymiści uśmiechają się złośliwie i mówią: „A widzieliście czyśmy nie mówili, że tak będzie?”

Według gazety Kieleckiej, dostrzeżono w kilku miejscach, jak np. w Stopnicy i Bodzentynie podpalaczy, usiłujących siać zniszczenie. Biada im, a nam bacność i bacność! robić przegląd narzędzi ratunków!

Dnia 19 czerwca w Płocku jeden z nauczycieli utrzymujących uczniów na stacji, udał się z nimi do kąpieli. Młódzieź niebacząc na rady swego zwierzchnika, puściła się po za granice określone i porwana pędem rzeki, tonąc pochłonęła woda. Jednego z utopionych wyrzuciła nazajutrz Wisła w pewnej odległości. Smutna to przestroga dla niechcącej słuchać młodzieży.

Czemuż to, ahl czemu nasi polscy żydzi, nie mają równie podniosłych, równie postępowych pojęć, jak ich odescy bracia? W „*Nowo-Rosyjskim Telegrafie*” czytamy, że pomocnik rabina odeskiego Mindelkern (zapewne Mandelkern), przedstawił tamecznej władzy projekt stowarzyszenia pomocy dla niezamożnych literatów. Zasady tego projektu są w całym znaczeniu tego słowa humanitarne: ani wiara, ani narodowość nie stanowią przeszkody w przyjęciu do tego stowarzyszenia.

Odczytawszy podaną przez nas w Nrze 51 wiadomość o staruszce Piłacińskiej, jeden z kapłanów tutejszych nadesłał nam następujące bliższe o niej szczegóły:

„Apolonja 1° voto Płocińska 2° voto Piłacińska, rodziła się w Jastrzębnikach, parafji Pamięcia; w szesnastym roku wyszła za mąż; z pierwszym mężem żyła lat 15, następnie była wdową przez lat 8, w drugim związku pozostawała przez lat 25, a obecnie od lat 20-tu jest wdową po raz drugi. Syn jej z drugiego małżeństwa przez lat 24 był organistą przy tutejszej kolegiacie i tu zakończył życie. Piłacińska teraz ma lat 104, (mylnie więc dodaliśmy jej dwa lata), czyta, piecze, wśród jesieni późnej i nieraz wilgotnej chodzi boso, zupełną posiada przytomność umysłu, mieszka pod strychem w domu parafjalnym, skąd kilka razy na dzień po wschodach przykrych bez pomocy obcej wchodzi i schodzi; ma już takie prawnuczki, iż mogłyby już wyjść za mąż. Sama odznacza się rzetelną pobożnością i wielkim porządkiem około siebie, o ile na to wiek jej i stan ubogi zezwalają.

Kassa Oszczędności w Kaliszu w upłynionym miesiącu maju r. b. wydała nowych książeczek 9, na które, tudzież na dawniejsze, w 194 wnioskach złożono rs. 905 kop. 25. Na żądanie 13

uczestników wypłaciła kapitału rs. 352 i procentu za r. b. tym uczestnikom, którzy cały swój kapitał odebrali, rs. 1 k. 1½; umorzyła zaś książeczek 5; przeto 597 uczestników posiadają kapitał rs. 11,055 kop. 37.

W liczbie promowanych *bezw warunkowo* uczniów Gimnazjum Męzkiego klasy III (oddz. B.) pomieszczonych w zeszłym numerze, opuszczono przez pomyłkę *Łozińskiego Władysława*.

(Art. nad) — *Ostrzeżenie dla WW-ch Obywateli ziemskich gubernji lubelskiej i Kujaw*. Doszło do mojej wiadomości, iż w okolicach Krasnegostawu pojawił się niejaki pan Jakób Gałczyński, przedstawiający się tamecznym obywatelem jako „*Magister Nauk Przyrodzonych*,” a zarazem „*spadły z etatu urzędnik Rządu gubernjalnego kaliskiego*,” który wszakże nie może przedstawić odpowiedniego dyplomu, jako złożonego do akt osobistych. Wprowadzeni w błąd tem obywatele tameczni, powierzają mu kształcenie umysłów i serc dzieci swoich: czują się przeto w obowiązku zawiadomić Ich, że oprócz mnie, niespadłego do tej pory z etatu urzędnika Rządu gubernjalnego kaliskiego, żaden z Gałczyńskich nie ma stopnia naukowego, ani b. Szkoły Głównej Warszawskiej, ani Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu; oraz, że oprócz mnie, i moich braci: Włodzimierza, obecnie studenta petersburskiej Szkoły Inżynierów dróg komunikacji, i Józefa, farmaceuty, żaden z Gałczyńskich do tych obu wyżej wspomnianych zakładów naukowych nie uczęszczał.

Kalisz dnia 29 czerwca 1875 r.

Bronisław Gałczyński
Magister Nauk Przyrodzonych i Urzędnik Rządu gubernjalnego kaliskiego.

† **Marja Rymarkiewicz**, córka Antoniego i ś. p. Benigny z Otockich, rozstała się z tym światem w d. 30 czerwca w Przytęku pod Radomiem, po długiej i ciężkiej chorobie, o czem podaje się do wiadomości Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Korespondencja Kaliszana.

Warszawa d. 24 czerwca 1875 r.

(Dok.) Narzekania na biedę w Warszawie okropne, grosz trudny, brak zajęcia niepamiętny, a jednak na ulicy biedy tej nie znać; przeciwnie, gdzie rzucić okiem, wszędzie strojno i świątecznie: bogate powozy ze służbą w liberji, i mnóstwo dorożek ciągnie zawsze długim sznurem; panie w aksamiatach i długich ogonach, zamiatają ulice — słowem, ktoś obcy, nieznający nadwierzonych naszych kieszeni, nietylko nie przypuszczałby, aby te narzekania mogły mieć słuszność bytu, ale przeciwnie wziętyby nas za bogaczy, mających przyszłość najbardziej zapewnioną, a tu tymczasem ta cała świetność ostatkami goni, że pożał się Boże! Ogoni, z dziwną odwagą i wytrwałością, czy uporem kobiet, godnym lepszej sprawy, przeciągają swój znieawidzony, obrzydzony, obciążony przekleństwem i szyderstwem ze strony dobrze myślących ludzi, żywot. Niedawno miało miejsce zdarzenie, iż jegomość jakiś wstępując na wschody domu Rezlera, zaplątał się w ogonie kobiecym, i upadłszy na kamienie, wyrzekł z oburzeniem: „A żebyś z piekła nie wyrzuciła ze swoim ogonem!” Często podobnych przyjemności doświadczają ogoniaste kobiety tak na ulicy, jak i ze strony prasy i pism humorystycznych, ale się uparły i trwają przy swoim. A jednak, gdyby się zastanowiły nasze panie, że swemi strojami podkopują byt własnej rodziny, że jeżeli tak dalej pójdzie, to dzieci ich w niedalekiej przyszłości chodzić będą może bez koszuli — zapewne przywdziałyby na siebie perkaliki i płócienną, żeby tylko zaoszczędzić krwawo nieraz zapracowany pieniądz męzowski i dzieciom swym zapewnić jaką taką przyszłość. Ale co to pomoże! od dzisiejszych kobiet tego wymagać jeszcze nie można; nie zastanawiają się one nad smutnym położeniem kraju, ani własnej rodziny: zadosyćczynienie swym zachciankom i swej próżności — to cały cel ich życia, a reszta — *głupstwo!*

„Jak instrument nastrojony,
Takie też wydaje tony,”

mawiał często, na zasadzie własnych spostrzeżeń, zgasył przed paru laty ucziwy jeden staruszek,

to też i kobiety nasze nie są zdolne zapatrywać się na życie innem okiem, tylko tak, jak je wychowano, jakie wdrożono w nie zasoby, jaki im dano przykład, i jak objaśniono cel ich życia.

W tych dniach zakończyły się wyścigi konne na placu Mokotowskim. Nic więcej zresztą o nich nie doniosę, oprócz nadmienienia, że podobne bezcelowe, a kosztowne rozrywki, nie przystoją biednemu narodowi, jakim dzisiaj jesteśmy, tem bardziej, gdy tyle spraw rozmaitych pozostaje dotąd niezakończonych; gdy szkoła ludowa się w opłakanym stanie; gdy... nie skończyłbym dzisiaj całej litanji potrzeb gwałtownych, wymagających grosza i opieki możniejszych obywateli.

Darujcie szanowni Kaliszanie, iż prawie cały list napisałem na tak smutną nutę. Na zakończenie jednak i pocieszenie ogólne, dodac winienem, iż w wielkim teatrze na przedstawieniach francuskiej trupy mało osób bywa, pomimo tego, iż artystki wychodzą na scenę prawie w stroju *ewim*; że 400-funtowa olbrzymka „*Marja*” nie znajduje ciekawych widzów; że wydrwigroszom coraz mniej dajemy się wyzyskiwać, a to wszystko napełnia serca nasze tą błogą nadzieją, że przecież, przecież może nastąpi u nas czas głębszej rozważki i zastanowienia! W teatryku ogródkowym p. n. Tivoli, osiadła trupa p. Grabińskiego; jest to sumienny i ucziwych dążeń dyrektor: w zeszłych tygodniach uczynił nam niespodziankę „*Halką*” Moniuszki, której wykonanie wywołało szczerze pochwały tak pism miejscowych, jako też i publiczności. Może też p. G. zechce kiedyś zapoznać i mieszkańców miast prowincjonalnych z tą operą naszego mistrza.

Gdyby więcej takich faktów zaznaczyć można, gdyby więcej znalazło się między nami ludzi podobnych p. Grabińskiemu, którzyby mimo trudności, wytrwale i energicznie dążyli do celu, to z czasem i siłby nam przybyło, i jaśniejszem, jak dotąd okiem, moglibyśmy rozglądać się po świecie Bożym.

H. B. Tarczyński.

Sieradz dnia 27 czerwca 1875 r.

Był czas, gdy przed Ś-tym Janem miasto nasze ożywiało się niepospolicie, a to z powodu licznego zastępu obywateli wiejskich, którzy przez nasze miasto raczyli (bo musieli) przejeżdżać, dążąc na jarmark do Kalisza.

W hotelach wtedy wszystkie numery były zajęte; w handlach win i cukierniach było wesoło i gwaro, a Matka cieszyła się jak dziecko z eksploatacji swej piwnicy. Widziałeś wtenczas piękne ekipaże, wyborne czwórki, i ludność miasta z każdą godziną powiększała się nowymi przybyszami. Wszędzie, gdzie spojrzysz, spotykasz protekcyjnostodkie pańskie oblicza, wygalonowaną służbę i strzelców, częstokroć do dziwactwa wystrojonych, bo to byli ulubieńcy jasnych panów, jasnych pań i jasnych paniczków. Ruch ten zmniejszał się stopniowo w latach ostatnich, a w roku bieżącym nie było go już wcale. Miałeby on zamrzeć w zapomnieniu fali i nigdy już nie powstać nanowo? Wprawdzie w tym roku, grad zbił w Sieradzkim najpiękniejsze plony, które, gdyby można przewidywać nieszcześnie, byłyby z pewnością assekurowane; jakieś trąby powietrzne, powyrwały stodoły i obory, któreby jeszcze lat parę stać mogły, a nawet w gminie Barczew, przy karczmie Tumidajem zwanej, piorun w tych dniach zabił człowieka! Lecz nie to wszystko było przyczyną dziwnej zmiany w usposobieniu naszej szlachty do siedzenia w domu. Widać, że Kalisz nie zadowalnia już ich potrzeb, bo któryż z obywateli ostrzygłszy swą owczarnię i mając zapas grosza w kieszeni, traci go na to tylko, bez czego obejść się nie może?.. A zresztą mówię tu tylko o okolicy naszego miasta, nie występując z granic powiatu i otwartości; po co jeździć sieradzianom do Kalisza? Teatru niema, orkiestry Orzechowskiego na Ś-ty Jan nie było; gotym, żydzi pieniędzy nie pożyczają, a butelka szampana i kufel dobrego piwa, z napisem na wierzchu: „*Trąbczyński*,” i w Sieradzu u Łuniewskiej się znajdzie. W Sieradzu zresztą wino tańsze, a mięso z pewnością świeższe i nie gorsze, jak kaliskie, bo taksa u nas dosyć niska, i tak: funt mięsa wołowego kosztuje 8 kop., skopowego i cielęciny 7½ kop., wieprzowiny od 9 do 12 kop.; połędwica zaś tak okazała i smaczna u naszego Stasiukiewicza, że i u waszego Heinsa nielepszego; dalej, jeżeliście ciekawi, komunikuję, że obecnie piękne i duże ogórki sprzedają się po dwa czeskie, kurczęta po kop. 10 i t. d.

Wprawdzie park kaliski—to miejsce uroczyste, ale i w Sieradzu ogrodów nie brak, kwiatów u nas w ogóle wszędzie pełno; chociaż może mamy mniej tulipanów i kameli, ale róże i heliotropy są takie, jakich u was oko nawet nie widziało i nos nie wahał.

Po pogorzeniu, w r. 1873 w naszym mieście wyzniki, a ograniczonej do dwóch domów, takowe nanowo odbudowanymi zostały, i przybył jeszcze dom p. Smolikowskiego. Pompy żelazne, z fabryki warszawskiej pochodzące, okazały się niepraktycznymi i zastąpione zostały drewnianymi, które funkcjonują wybornie. Z powodu braku funduszy i ludności rolniczej, dotychczas uorganizowanej straży ogniowej nie mamy, ale też nie assekurujemy się wyżej, nad wartość budynków, a przy energii władzy municypalnej, większych pożarów nawet nie pamiętamy.

W tych dniach z transportu przeprowadzanych pod konwojem wojskowym aresztantów do miejscowego więzienia, jeden z nich udawczy osłabia tego, dostał się na powózkę, na której zdołał się rozkuć, i drapał do lasu; straż ziemską wynalazła zbiega, co zapewne nie było rzeczą łatwą, aresztantów prowadzono bowiem do więzienia w ich własnych ubiorach, a zatem w razie ucieczki łatwiej się im ukrywać.

W dniu 14 (26) b. m. odbył się w progimnazjum czteroklasowym miejskim akt uroczysty.

Do progimnazjum w Sieradzu uczęszczało w r. b. 115 studentów, z tych dostało promocje z klasy wstępnej: 20 na 23, z klasy 1-ej do 2-ej: 18 na 23, z klasy 2-ej do 3-ej: 23 na 33, z klasy 3-ej do 4-ej: 5 na 13, a z klasy 4-ej na 13 dostało patenty 9 ciu, a mianowicie: Julian Brauman, Józef Drozdowski, Jan Zentkowiec, Maurycy Kociółkowski, Józef Latwe, Hipolit Muszyński, Konstanty Rafałowicz, Witold Raczyński i Stanisław Sobolewski.

Obecnie Sieradz liczy 5,800 mieszkańców, z tych chrześcijan 3,320. Domów murowanych 94, drewnianych 260. Dykasterje miejscowe są: biuro powiatu, kassa okręgowa, Magistrat, Sąd pokoju, Urząd kommissarza do spraw włościańskich, Okręg zarządu akcyzowego, stacja telegraficzna i stacja pocztowa, z zakładów naukowych: Progimnazjum męskie prywatne i dwie szkoły elementarne: w takowych chłopców 120, dziewczynek 106. Z zakładów dobroczynnych: szpital S-go Jana (miejsce 30), ochronka i dom starców i kalek (miejsce 12). Znacniejsze gmachy: dwa kościoły, więzienie karne i bóżnica. Zakłady handlowe i przemysłowe: fabryka maszyn i narzędzi rolniczych, browar, mydlarnia, dystylarnia wódek, fabrykacja zapatek, octownia, trzy małe olearnie, pięć trałtjerni, dwie cukiernie, dwa domy zajezdne, dwie apteki, (trzech doktorów, pięciu felczerów i dwie akuszerki), skład materiałów aptecznych, trzy handie win, sześćdziesiąt sklepów i sklepików, około 200 rzemieślników, (w ogóle partaczy i ludzi ubogich), 45 szynków wódek i piwa, i jedna księgarnia, a raczej sklep norymberskich towarów: także prenumerata pism periodycznych i abonament książek, nadto zaś sprzedaż wyrobów tabaczkowych, mydeł, pachnidel, trzewików, i kosmetyków. Notabene, w ogólnej ludności miasta, mamy więcej kobiet niż mężczyzn o 244, wszystkie są „stałe” (t.j. zapisane do ksiąg ludności stałej), z tych dziewięć... *emancypowanych* dwadzieścia! Ale! ale! hotel Warszawski od S-go Jana wziął w dzierżawę Stasiukiewicz i wyrestaurował go kompletnie; traktjernih po Stasiukiewicza obejmuje Wilkanowicz z Kalisza, a p. Dębicki w numerach swoich zaprowadził dzwonki elektryczne. Ogród publiczny od pewnego czasu jest więcej uczęszczanym, o przyczynie czego, mógłbym powiedzieć tylko w sekrecie. -W-

Różne wiadomości.

Większa część pism warszawskich, zapowiada ukazanie się ważnej pracy p. Walentego Blumenthala, a mianowicie systematycznego wykładu wiadomości handlowych, do którego wstępem będzie obszerny wykład „Buchhalterji handlowej,” ulepszonej na podstawie jego własnych spostrzeżeń. Znając rozległe wiadomości autora, który pracując w kilku pierwszorzędnych kantorach, dał ich niezaprzeżone dowody, możemy wróżyć dziełku pana Blumenthala nader życzliwe przyjęcie, zwłaszcza jeżeli opracowaniem będzie w ten sposób, iżby dzisiaj, w epoce, w której raz nakoniec zaczynamy żyć „z kredką i główką,”

mogło być przewodnikiem dla tych nawet, którzyby w tej ważnej nauce sami wykształcić się pragnęli.

z banku rossyjskiego dla handlu zagranicznego w Petersburgu skradziono na znaczną sumę listy zastawne banku ziemskiego bezarabsko-taurydzkiego. Baczność panowie kapitaliści!

Z jednego meksykańskiego więzienia (w Bellen) zemknęło 30 z najważniejszych zbrodniarzy, a to w skutek winy samej zwierchności. Urządźono bal dla więźniów, w którym brali udział zandarmi w paradnych uniformach i piękna z miasta! O 2-ej godz. na umówiony znak rzucili się więźniowie do bramy, i pomimo oporu, trzydziestu zdołało uciec, siejąc postrach w okolicy.

Przykład dany przez Lessepsa przekopaniem międzymorza suezkiego, dał pochop do innych podobnych przedsięwzięć. Obecnie utworzono zostało w Ameryce towarzystwo, celem przekopania międzymorza panamskiego, dla połączenia kanałem oceanu Atlantyckiego z Wielkim. Zaproszono do swego grona Lessepsa, by korzystał z jego praktyki.

Wiadomo z historii, że matka Henryka IV, Joanna d'Albret, otrutą została przez Katarzynę Medicis rękawiczkami; Adrijanna Lecouvreur przez księżną de Bouillon, bukietem; kilka lat zaledwie temu, dwie ofiary, matka i córka, skróciły mimowolnie dni swoje szyciem zielonej sukni z tarlatanu, do zafarbowania którego użytym był barwnik arsenikowy; dziś można zatruć się kapeluszem lub czapką. W dziennikach berlińskich znajdujemy wiadomość, że pewien szewc tameczny, po kilkokrotnym wdzianiu kapelusza, ze szczecińskiej fabryki, uczuł początkowo silny ból głowy, a następnie, gdy mu skronie opuchły, zawezwał pomocy lekarskiej. Blizsze badanie okazało, że przyczyna złego leżała w jadowitości farby anilinowej, trujące zawierającej pierwiastki.

Przegląd polityczny.

Według wiadomości podawanych przez dzienniki madryckie, blizkie rządowi, ogólne wybory do kortezów nastąpią w październiku, a zwołanie reprezentacji kraju w listopadzie. Tymczasem a toli walka z karlistami wcale nie tak szybko się rozwija, żeby można było za trzy miesiące przewidywać jej koniec. Jenerał Jovellar ukończy roboty fortyfikacyjne pod San-Mateo, i wyruszył z armją dla połączenia się jenerałem Martinez Campos, który jeszcze stoi pod Miravel i oblega tę niewielką twierdzę.

W raporcie ajenta wojskowego przy ambasadzie rossyjskiej w Madrycie podane jest, że karliści mają teraz około 45,000 dobrze wyćwiczonych żołnierzy i oprócz tego, około 40,000 jeszcze nie tak dobrze wyuczonych, którzy mogą stanowić rezerwę. Dalej jest powiedziane, że na obecnych pozycjach, jeżeli wojna będzie prowadzona tak samo, jak przedtem, karliści zawsze będą mieli górę nad alfonsistami, i mogą doznać porażki tylko wtedy, jeżeli zdecydują się stoczyć bitwę regularną, przy której potrzebną jest kawalerja i artylerja. Wojna mogłaby także skończyć się wycieńczeniem finansowych funduszy karlistów, ale jakkolwiek tajemnicze są źródła, z kąd biorą pieniądze, dotychczas nie widać, aby były blizkie wycieńczenia.

Zeszłego czwartku odbyła się w Wersalu doroczna uroczystość, na pamiątkę znanego jenerała republikańskiego Hoche'a. Na bankiecie wyprawionym przy tej okazji, Gambetta miał mowę, i dowodził, że zgoda stronniów, które ugruntowały rzeczpospolitą, trwać będzie ciągle i nadal. Republikanie, nauczeni nabytem doświadczeniem, stali się umiarkowańszymi i urzeczywistnienia swoich celów oczekują do czasu. Mające nastąpić wybory do zgromadzenia narodowego, wytworzą rzeczpospolitą postępową, dalej zachodzącą, umożliwiony istnienie rządów mieszczańskich, które w państwie demokratycznym będą też umiały być demokratycznymi.

Po zajęciach we włoskiej izbie poselskiej mówiono, że były prezes gabinetu Lanza złożył mandat deputowanego i porzucił życie polityczne, ponieważ nie został przyjęty tak, jak pragnął, jego wniosek o wyprowadzenie śledztwa parlamentarnego w przedmiocie zarzutów, zrobionych władzom sycylijskim przez byłego naczelnego prokuratora, deputowanego Tajani. *Opinie* zaprzeczają tym wiadomościom i zapewnia, iż Lanza nigdy nie wynurzył zamiaru złożenia mandatu; wyjechał teraz z Rzymu, ale na następną sessję izby nie-

zawodnie się stawi. Z dawnych kolegów w urzędowaniu Lanza, senator Vincenzi, w liście do prezesa izby, przytączył się do wniosku o wyprowadzenie śledztwa co do zarzutów Tajanego, ponieważ był ministrem robót publicznych w gabinecie Lanza, i pragnie przyjąć odpowiedzialność za to, co zaszło za tego gabinetu.

Stosownie do zapowiedzenia naszego w numerze 46, rs. dwa nadesłane przy liście bezimienny, podpisanym X. w dniu wczorajszym na korzyść Osad Rolnych przeszły.

Ogłoszenia.

Przełożony Szkoły 4-o klasowej prywatnej męskiej w Kaliszu ma honor zawiadomić osoby interessowane, że wpis do szkoły, pod jego przewodnictwem zostającej rozpocznie się 11/23 sierpnia r. b., trwać będzie do 30-o tegoż miesiąca, poczem nastąpi otwarcie roku szkolnego.

W Kaliszu d. 26 Czerwca 1875 r.

(364-6-1) **Edward Pawłowicz.**

Student

rygskiego politechnicznego Instytutu życzy sobie dawać lekcje **matematyki**. Blizszą wiadomość powziąć można w drukarni W-go Mrocza na ulicy Babina № 440 codziennie od godz. 11 do 2 po południu. (365)

Przy dystylarni J. JYKOCINERA w Kaliszu wakuje miejsce dla **BEDNARZA** przy fabryce. Reflektanci z dobremi świadectwami tamże zgłosić się mogą. (366-3-1)

WYBORNE Wina Reńskie

z roku 1865-go, poleca po cenach niższych, jako to:

Hochheimer	po 12½, 15 i 17½ Sgr. za flaszkę.
Rüdesheimer-Berg	. . . 15 „ „ „
Marcobrunner	. . . 20 „ „ „
Raenthaler	. . . 25 „ „ „

Wino wszelkie na składniki po 9 Sgr. bez szkła.

L. Zboralski w Pleszewie
handel win, cygar i towarów kolonialnych.
(368-3-1)

Szczeciński Portl. Cement, tekturę ogniotrwałą, smołę z węgla kamiennych, asfalt i gwoździe polecają tanio.

L. Zboralski i Spółka
(368-2-1) w Pleszewie.

POSSESJA

pod № 526 przy ulicy Nowy Świat w Kaliszu, składająca się z 3 murowanych domów, długiej parterowej oficyny, 2 ogrodów warzywnych, studni, stajni, drwalników i t. p. budynków gospodarskich, oraz placu pod budowlę korzystnie położonego, jest do sprzedania z powodu działów rodzinnych z wolnej ręki za rs. 20,000. Interessanci zechcą się zgłosić z powodu krótkiego pobytu sukcesorów, ś. p. Daniela Görke jak najprędzej. (371-2-1)

RESTAURACJA

jak poprzednio tak i nadal w domu p. Kachelskiej przeciw jatek chlebowych egzystująca, poleca się względem Szanownej Publiczności. Dostać w niej można codziennie oprócz innych potraw poledwicy z różną świeżo i smacznie przyrządzoną. W każdą niedzielę i czwartki flaki, a codziennie wieczorem pieczeń wołową z różną. Nadto przyjmuje abonament miesięczny na obiady. Godziny obiadowe od 12 do w pół do czwartej. (372) **Marcelli Gwiazda.**

Z powodu wyjazdu są do sprzedania za cenę niższą: **PIANINO** z fabryki Erard z Pazyża, **FORTEPIJAN** z fabryki lipskiej, **LUSTRA**, sprzęty kuchenne i różne meble. W domu p. Weilandta, ulica Józefiny na 1-em piętrze. (373-3-1)

DO SKŁADU GŁÓWNEGO Oryginalnych Amerykańskich MASZYN DO SZYCIA „Singera”

w NOWYM YORKU zaszczyconych na ostatniej wystawie Wiedeńskiej wysokiem uznaniem współpracownictwa

„MEDALEM dla WSPÓŁPRACOWNIKÓW”

nadeszły nowe transporty tychże maszyn pedałowyc i ręcznych, dostarczających obszerny wybór w każdym gatunku. Każda oryginalna maszyna Singera, którą tylko w moim składzie dostać można, zaopatrzona jest w markę handlową (trade mark) i świadectwo angielskie fabryki w Nowym Yorku.

ADAM KEMPIŃSKI

Kupiec I gildji w Kaliszu w domu W. Kotta.

(353-3-2)

FABRYKA MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH WINCENTEGO PRĄDZYŃSKIEGO

W KOBIERZYCKU przez SIERADZ.

Rozwinawszy założone w roku 1874 warsztaty mechaniczne, wyrabiam wszelkie narzędzia i maszyny w rolnictwie używane, jako to: **Plugi** różnych systematów, **Pogłębiacze**, **Drapacze**, **Ekstyrpatory**, **Obsypawacze**, **Wypielacze**, **Brony**, **Spulchniacze**, **Radła**, **Grubery**, **Kultywatory**, **Walce**, **Sieczkarnie**, **Młocarnie**, **Siewniki** i t. p.

Przyjmuje również do naprawy maszyny z innych fabryk pochodzące.

Podje muje się także dostarczania maszyn i narzędzi krajowych i zagranicznych objętych cennikiem:

Anglo - Amerykańskiego Przedsiębiorstwa Maszyn PRĄDZYŃSKI, TRYLSKI I SPÓŁKA W WARSZAWIE.

Interesenci z żądaniami osobistymi lub listownymi zgłaszać się raczą do **Fabryki Maszyn i Narzędzi Rolniczych Wincentego Prądzyńskiego w Kobierzycku przez Sieradz.**

Posiadam nadto kilka młocarni parowych z elewatorami a zamówienia do czasowego wynajmowania przyjmują dla okolic: **Petrokowa**, **Stanisław Chrzanowski** w Krzepczowie p. **Petroków**; **Łasku** i **Zduńskiej-Woli**, **Stawiski Feliks** w **Rembieszowie** p. **Zduńską Wolę**; **Działoszyna** i **Widawy**, **Stanisław Rogaczewski** w **Woli Więzowej** p. **Szczerców**; **Łęczycy**, **Zarząd Dóbr Leśnica Wielka** p. **Łęczycę**; **Sieradza**, **Błaszek**, **Warty** i **Kalisza**, **Fabryka Maszyn i Narzędzi Rolniczych** w **Kobierzycku** p. **Sieradz.**

Na mocy udzielonego mnie przez Bank Polski upoważnienia, wszelkie wyroby z Fabryki mojej pochodzące, sprzedawane być mogą na **kredyt Bankowy.**

(288 8-8)

Wincenty Prądzyński.

Kalendarz astronomiczny kaliski.

D N I A	S ł o Ń c a				D n i a				K s i ę ż y c y a			
	Wschód		Zachód		Długość		Ubyło		Wschód		Zachód	
	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.	g.	m.
2 lipiec — piątek	3	48 r.	8	20 w.	16	32	0	6	2	1 r.	8	32 w
3 „ sobota	3	49 „	8	19 „	16	30	0	8	3	6 „	9	23 „
4 „ niedziela	3	50 „	8	19 „	16	29	0	9	we	dnie	9	58 „
5 „ poniedziałek	3	50 „	8	19 „	16	29	0	9			10	20 „

PATRON TRYBUNAŁU DANIEL ZAWADZKI

SYN ś. p. STANISŁAWA ZAWADZKIEGO
niegdy Patrona Kaliskiego.

Zawiadamia niniejszem, iż kancelarję przeniósł do domu p. Rosena, na parterze, wejście od korpusu — interesentów przyjmuje jak zwykle. (370)